

a waš sa šměch měcz, hdyž to pschińdže, cžehož šo bojicze; hdyž na waš pschińdže kaž wichor, cžehož wy šo bojicze, a wašche njesbože kaž njewjedro, hdyž na waš stysknošč a nusa pschińdže. Tehdy budža šo woni ke mni wołacz; ale ja jim njebudu wotmolwicz; woni budža mje rano pytač a njebudža mje namafacz.“ S tym tebi, ty njewobroczeny cžłowjecze, Bóh swjaty Duch praji: Čzaš pschińdže, w kotrymž mje wulzy jara potrebašč a mje njenamafach. D běda temu hubjenemu cžłowjeczej, kotryž swjateho Ducha w nusy wjazy njenamafa: šhto tón sa trošcht w šmjerczi směje? Na tajkich ludžoch šo dyrbi dopjelnicž, šhtož je psches sto a džewjaty psalm w šydomnatej šchtucžy šjewjene: „Wón chyšche šaflecze měcz, to budže jemu tež pschińcz; wón njechafche žohnowanja, dha budže tež daločo wot njeho!“ — — Ach prošcže, prošcže, kiž wy nochzecze kónz wsacz s njepokutnym ludom: Knježe, Knježe, wopofašč šmilnošč našej khudej duschi: daj nam swjateho Ducha dostacz a wobkhowacz k našemu šbožu w žiwjenju a wumrjeczu! Hamjeń.

Na swjatu Božu Trojizu.

Ta hnada našeho Knjesa Jesom Khrysta a ta lubošč Boža a tón dostatk teho swjateho Ducha budž s wami wschitkimi! Hamjeń.

Tši wyšoke rócžne čašy šchesczijanskeje zyrkwe šmy nětk, moji lubowani w tym Knjesu, sa šobu šwjeczili. Kóždy tych čašow staji nam wošebny wulki skutk Boži psched woczi, kiž je šo stal k našej šbóžnosći. Na hody šlyšchimy wot luboščje Boha Wótza, kiž nam jenicžkeho narodženeho Šsyna dawa, na jutry wot luboščje Boha Šsyna, kiž je naš psches šwoje cžerpjenje, wumrjecze a horjestacze wot našich hrěchow a s našeho šatamanstwa wumohł, na šwjatki wot luboščje swjateho Ducha, kiž naš we wěrje k tutemu Šbóžnikej wjedže a chze naš pschi nim šdžeržecz hacž do wěcžnosće. Tak nam te tši rócžne čašy pschipo-wjedaju tši wulke skutki, kotrež je Boža šmilnošč ščinila